

Indossant jest osobą przekazującą swoje prawa na rzecz innéj osoby, zwykle jest to posiadacz wexlowy.

Indosacja powinna obejmować w sobie 1^od datę, 2re wyrażenie, wartość odebraną i w jaki sposób, 3^{cie} nazwisko tego któremu wexel był odstąpiony, 4te nazwisko przekazującego.

O Protestacji Wexlów.

34. Dopóki wexel jest w zupełnym kredycie, dopóki nikt nie obawia się go nabyć i *Wystawiony* przyrzeka go na terminie wypłacić; wexel jest wexlem, użycie jego jest proste i posiadanie nie naraża właściciela na żadną stratę. Wexel jak każdy inny towar nabywa się przez kupno, kto wszedł w jego posiadanie, w przypadku odmówionéj na terminie wypłaty, mógłby stracić całą w zamian daną za niego wartość, lub doznać licznych i wielkich do pokonania trudności w jej odzyskaniu, gdyby prawo niepodawało mu żadnéj do zabezpieczenia jego praw rękojmi. Rękojmią tą właśnie jest protest.

Gdy *Wystawiony* (*tiré, Bezogene*) odmawia prezentantowi akceptacji wexlu, lub też jego na terminie wypłaty, naówczas ten ostatni, każe sobie sporządzić przez notariusza lub inną prawem do tego upoważnioną osobę, akt urzędowy, na udowodnienie tegoż odmówienia i jego powodów. Notariusz udaje się w tym celu do *Wystawionego* ze świadkami lub sam stosownie do ustaw miejscowych i żąda od niego uroczego względem przedstawionego wexlu oświadczenia, przystępuje do zdziałania aktu i w nim zastrzega prezentantowi od *Indossantów* (*Giranten, endosseurs*) i *Wystawcy* (*Aussteller, tireur*) zwrot kapitału, poniesionych szkód i kosztów prawnych. Czynność ta ze strony prezentanta wykona-

na nazywa się protestowaniem, a sam akt piśmien-
ny służący za dowód urzędowy odmówienia, *prote-*
stem wexlowym.

Główniejsze przypadki w których *protestowanie* ma
miejsce są następujące.

a) Z powodu odmówienój *akceptacji* (*Protest Man-*
gel Annahme; protêt faute d'acceptation; Protesto
di non accettazione).

b) Z powodu odmówienój wypłaty (*Protest Man-*
gel Zahlung; protêt faute de payement, Protesto di
non pagamento).

c) Gdy wystawiony nie chce całkowitej summy
wexlowej akceptować lub wypłacić.

d) Gdy *przechowywacz primy* nie chce jęj wydać
na przedstawienie *sekundy* lub *kopji* wexlu, na któ-
rój z imienia jest podany lub gdy téż niedostatecz-
nie akceptowaną wydaje.

e) Kiedy zachodzi pośrednictwo do wypłaty wex-
lu którego wystawiony nie honorował, następuje *pro-*
testowanie dla zabezpieczenia praw *pośrednika* (*In-*
terventions-Protest, Protesto d'interventione).

f) Kiedy *warunkowo wystawieni* (*Hülfadressen*)
pośrednictwa odmawiają.

g) Kiedy *posiadaacz* nawet nieupadłego jeszcze wex-
lu z pewnością się dowiaduje: że *wystawiony* lub
akceptant popadł w niemożność wypłacenia (*Seku-*
ritäts-Protest, Sicherheits-Protest).

h) Kiedy *Wystawiony* lub *akceptant* nieznajduje
się w terminie wypłaty na miejscu podaném w wex-
lu (*Perquisitions-Protest, Protest der Nachforschung,*
Protest in der Wind).

i) Kiedy który z poprzedzających indossantów po
uskutecznioném protestowaniu przeciw *Wystawio-*
nemu lub *Akceptantowi* odmawia dostarczenia rę-

kojmi lub zwrotu summy wexlowej i poniesionych szkód i kosztów (*Contraprotest, Gegenprotest*).

Protest wexlowy obejmować powinien:

a) Imię i nazwisko *prezentanta*, ze wzmianką zasad jego prawa do *protestowania*, a mianowicie czyli tenże jest właścicielem wexlu lub też upoważnionym do jego przedstawienia do *wypłaty* lub *akceptacji*.

b) Dokładną *kopję wexlu*, jego *indossacji* i wzmiankę o liczbie jego *duplikatów* lub *kopji*.

c) Miejsce i czas *protestacji*.

d) Imię i nazwisko osoby której wexel został przedstawiony.

e) Przytoczenie powodów odmówienia *akceptacji* lub *wypłaty* i t. d.

f) Zastrzeżenie prawa *posiadacza* do zwrotu kapitału, procentu, i poniesionych szkód i kosztów.

g) Podpis urzędnika sporządzającego *protest* i prawem przepisanych liczby świadków (nowsze ustawy wexlowe wielu krajów wcale świadków nie przepisują).

Protest należy w czasie prawem przepisany sporządzić i najpięćszą pocztą w miejsce jego przeznaczenia wysłać. Prezentant przesyła go zwykle temu od którego wexel otrzymał, a tém samém ostatniemu *Indossantowi*; mogą jednak w tém zachodzić szczególne okoliczności, w skutku których rozsądną jest rzeczą inaczéj sobie postąpić a mianowicie gdy idzie o oszczędzenie próżnych kosztów.

Wexel protestowany z powodu odmówionej wypłaty potrzeba razem z protestem odesłać. W przypadku zaś protestowania z przyczyny odmówionej *akceptacji*, przesłanie wexlu jedne ustawy zostawiają woli *prezentanta*, drugie nic wcale względem tego nie stanowią; inne wtenczas tylko dozwalaają *prezenta-*

ćowi zatrzymać przy sobie wexel, kiedy *akceptacja* została odmówiona warunkowo i kiedy można mieć nadzieję że później w zupełności nastąpi, inne natomiast jak np. ustawy handlowe Frankfurtskie nakazują zatrzymanie wexlu aż do terminu wypłaty.

Ponieważ *protest* służy *prezentantowi* za dowód dopełnienia z jego strony wszystkich prawnych formalności, na których całość jego lub pełnomocnika prawa do odwołania się do uczestników wexlowych polega; powinnością jest jego unikać wszelkiej pomyłki i zaniedbania w sporządzeniu i przestaniu *protestu*; wszystkie bowiem ztąd wyniknąć mogące straty jedynie na niego spadają.

Wystawiony odmawiając *akceptacji* wexlu, z powodu nieufności w *wystawcy* rzadko podaje właściwą przyczynę, ale twierdzi: że jeszcze nie odebrał od niego żadnego uwiadomienia, lub też przyrzeka do niego w tym przedmiocie napisać i tym podobnie. Dzieje się to z tego powodu, że jeden drugiemu nie chce psuć kredytu i utrudniać wydobycia się z przykrego niekiedy położenia, w którym sam przedłużony kredyt wielkim już staje się ratunkiem.

Podobnie jak *prezentant*, każdy z *indossantów* który protestowany wexel wypłacił, udaje się do swojego *poprzednika* (*Vormann*) dotąd dopóki rzecz ta nie dojdzie do samego *wystawcy*. Wszyscy uczestnicy wexlowi, *indossanci* a nawet i *wystawiony* kiedy wexel zaakceptował, są wexlowo zobowiązani do zwrotu *posiadaczowi* wexlu, wyrażonej na nim summy i wszelkich strat i kosztów z *protestu* wynikłych. *Wystawca* względem którego nie masz żadnego poprzednika nie może *wystawionego* poszukiwać na drodze prawa wexlowego, ale tylko zwyczajnego, a nawet i wtenczas kiedy mu tenże był dłużnym, Zwrotu zaś poniesionych strat i kosztów z powodu *pro-*

testu może od niego wymagać, kiedy mu tenże dozwolił piśmiennie na siebie wydać wexel, a nawet w razie gdyby u niego nie miał najmniejszej wierzytelności. Czyli o wypłatę protestowanego wexlu, można *regres* czynić tylko od każdego z *indossantów* do najbliższego *poprzednika*, czyli téż można sobie wybrać *akceptanta*, jednego z *indossantów*, lub samego *wystawcę*, należy wtém stósować się do ustaw każdego kraju, nie masz bowiem w prawodawstwie pod tym względem jednostajności. Na to się tylko wszystkie ustawy zgadzają: że raz pominięci w *regressie indossanci* nie mogą być więcej poszukiwani, *akceptant* zaś zawsze i od każdego z *uczestników wexlowych*.

Pośrednik udaje się w *regressie* do tego na czyj rachunek wexel wypłacił. Odsyła mu *protest* z wypłaconym wexlem w celu, aby tenże mógł bez zwłoki swojego *poprzednika* poszukiwać. Summę zaś wypłaconą i poniesione koszta stara się przekazać na osobę trzecią, albo téż za pomocą zwrotowego wexlu odebrać.

Zwrotowe wexle (*retraite Rückwechsel*), wydają się zwykle na okazanie (*à vue, à vista, Sichtwechsel*) ustawy zaś handlowe przepisują czas w którym powinny być przedstawione *wystawionemu* pod utratą względem niego mocy wexlowej.

Dla nabywcy takowego, za *okazaniem (à vue)* płatnego wexlu obojętném jest to prawo, bo w razie odmówionej wypłaty, *wystawca* jest za niego wexlowo zobowiązany, nawet po terminie prawnym. Z tego powodu sprzedany *zwrotowy wexel* najczęściej przez długi czas cyrkuluje i dochodzi do *wystawionego*, po upłynieniu przepisanego dla niego czasu, a gdy tenże odmawia wypłaty, słusznie więc *wystawca* musi go wraz z kosztami nowego *protestu* wypłacić, traci *regres* do innych *uczestników wexlowych*

i samego nawet *wystawionego* na drodze prawa tylko cywilnego poszukiwać może. Ważną tedy rzeczą dla niego aby sprzedając *zwrotowy wexel*, osobie niemającej interessu pilnowania jego prawa, nie wystawiał go *na okazanie* (*à vue*) a tém samym na termin nicoznaczony, ale tak aby upadek jego przypadł w czasie prawem przepisany do *regressu*, i aby *wystawiony* mógł jeszcze tegoż samego dobrodziejstwa używać.

Kiedy *wystawiony akceptowanego* przez siebie *wexlu* na terminie wypłaty nie przyjmuje, podług wszystkich *wexlowych* ustaw należy *protestować*. Lecz nie masz w nich jednostajności względem *protestowania* na terminie wypłaty, w razie gdy z powodu odmówionej *akceptacji* już *zaprotestowano*. Według tych które zalecają zatrzymanie *wexlu* w ręku nabywcy do terminu wypłaty, powtórny *protest* jest konieczny; według innych które przeciwnie pod tym względem stanowią, po odesłaniu *wexlu* z *protestem* z przyczyny odmówionej *akceptacji* powtórne *protestowanie* jest niepodobne.

Za *zwrotem* i *okazaniem wexlu protestowanego* z powodu odmówionej wypłaty, którykolwiek z poprzedzających *indossantów* lub *wystawca* obowiązany jest nie tylko *wexlową summę*, ale i wszystkie koszta i straty z *protestu* wynikające (kurtaż, listowe, wyższy kurs, procenta i komissowe) posiadaczowi natychmiast wystawić, a w razie oporu prawnie może być do tego zmuszony. Na okazanie *protestu* z powodu odmówionej *akceptacji* sporządzonego podług wielu ustaw handlowych *np.* *Frankfurtskich*, *Wystawca* lub którykolwiek z *indossantów* obowiązany jest w gotowiźnie *protestem* objętą summę złożyć lub dać dostateczną rękojmią, dopóki *wexel* na terminie wypłaty przez *wystawionego* nie zostanie wypłacony, lub powtórny *pro-*

test z odmówionój wypłaty wraz z wexlem nadesłany. Podług zaś innych ta rękojmia tylko wtenczas jest wymagana gdy wexel do protestu jest dołączony.

Gdy wystawiony wrazie odmowy czyni nadzieję, że przed odejściem poczty będzie mógł *akceptować* lub wypłacić; w przypadku tym, niektóre wexlowe prawa pozwalają *prezentantowi* rozpocząć tylko *protestowanie* a wstrzymać się z jego wygotowaniem aż do ostatniego dnia. W tym celu zaciąga Notariusz wexel do swego protokołu w dnia odmówionój *akceptacji* lub wypłaty, a w razie omylonój nadziei kończy *protest* i datuje go dniem rozpoczęcia.

Każdy z *indossantów* który protestem objętą sumę *indossatowi* wypłacił, *regresując* do jednego ze swoich *poprzedników*, może na wexlu swoją *indosacją* wymazać i to nie pociąga za sobą żadnego nadwerczenia przepisanych formalności.

Kiedy osoba podana na duplikacie za *przechowywacza* do *akceptacji* przesłanego wexlu, takowy niecałkowicie albo zgoła nieakceptowany wydaje, powinnością jest *posiadacza* obydwóch exemplarzy pomimo na terminie mającego nastąpić *protestowania*, dla zabezpieczenia swojego prawa do regresu protestować; a nawet, gdyby już *przechowywacz*, poprzednio przeciw *wystawionemu* protest zrobił i takowy *wystawcy* przesłał. W przypadku gdyby *przechowywacz* do *akceptacji* przesłanego wexlu, wzbraniał się takowy wydać okazicielowi *indossowanego duplikatu*: naówczas ten ostatni *protestuje* i sam swój *exemplarz* *wystawionemu* do *akceptacji* przedstawia, a w razie doznanej od niego odmowy czyni się o tém wzmianka w *proteście*. (Jeżeli podług podania na *duplikacie* przesłany *exemplarz* nie doszedł do *przechowywacza* ani do *wystawionego*, *duplikat* przedstawiony może być *akceptowany*).

Gdyby zaś akceptowany exemplarz za pomocą innej *kopji* tegoż samego wexlu już był odebrany, naten-
czas Notariusz powinien żądać jego zwrotu od obec-
nego posiadacza. W razie odmowy żąda okazania *du-
plikatu*, na mocy którego *exemplarz akceptowany* wy-
dany został. Z nim porównywa *indossacje protesto-
wanéj kopji*, a znaną różnicę ściśle *wproteście* po-
daje. Potém stósownie do tego co się namieniło *du-
plikat* przedstawia się *wystawionemu* i jego odmó-
wną odpowiedź do *protestu* wnosi. Gdyby posiadacz
akceptowanego exemplarza wzbraniał się okazać *No-
taryuszowi kopji*, na mocy której takowy odebrał, po-
winno się o tém *wproteście* wzmiankę uczynić.
W terminie zaś upadku wexlu, gdzie z powodu odmó-
wionéj wypłaty *protestować* wypada, można od *ak-
ceptanta* powziąć wiadomość o zachodzącej między
obydwoma kopjami różnicy. Jakim zaś to sposobem
może nastąpić że dwie różne osoby, posiadające dwie
różne kopje tegoż samego wexlu, domagają się tako-
wego od przechowawcy upoważnionego do przed-
stawienia go do *akceptacji*, następujący przykład
wyjaśni.

Paweł z Poznania przesłał Piotrowi do Krakowa,
sekundę razem z *tercją* wzmiankując na obydwóch
gdzie się *akceptowana* prima znajduje. Ten *indos-
suje* i przesyła obydwą exemplarze Walentemu do
Warszawy to jest: *sekundę* pocztą a *tercją* przez ja-
dącego tamże przyjaciela. Walenty przesyła wprzód
nadeszłą *sekundę* Tomaszowi do Lublina; po nieja-
kim czasie odbiera *tercję* i indossuje ją na Michała
z Radomia, zapomniawszy że już jeden exemplarz
pierwotnego wexlu odebrał i do Lublina odesłał.
Michał przesyła takową Janowi do Lublina. Te oby-
dwa exemplarze tegoż samego wexlu dostały się wrę-
ce dwóch różnych osób, z powodu że Walenty na ró-

żne je osoby *indossować*, a przez to podwójnie tegoż samego wexlu użył. Obydwa zatém *exemplarze* w rozmaitym czasie i od rozmaitych osób będą przedstawione *przechowywaczowi* *primy* w celu odebrania téjże. Tomasz który się w przód z *sekundą* do *przechowywacza akceptowanej primy* zgłasza, otrzymuje takową, lecz Janowi który się *ztercją* również dla otrzymania *primy* przedstawia, *przechowywacz* odmawia. W tym przypadku ma Jan słuszne prawo *regresu* do wszystkich poprzedników na *tercji* aż do tego *indossanta* który się pomylił, lecz nie do dalszych którzy *sekundę* i *tercją* jedno brzmiące *indossowali* i których tém samém odpowiedzialność w skutku wypłaty wprzód nadeszłej *sekundy* umorzona została.

Ukazicielowi wexlowej kopji, podany *przechowywacz* może oryginał albo nie w należytem stanie wydać, albo téż wcale odmówić; w ostatnim przypadku może go nie posiadać, albo téż z powodu widocznie zachodzącej sprzeczności kopji z oryginałem, wydania takowego odmawia. W obu tych przypadkach należy nietylko z powodu niewydania oryginału protestować, ale także i przeciw *wystawionemu* toż samo uczynić, jeżeli przedstawionej kopji *akceptować* odmawia. Gdy podany *przechowywacz* w terminie upadku na powtórne żądanie, wydania oryginału odmawia i *Wystawiony* kopji wypłacić niechce, natenczas przeciw obydwom znowu się *protestuje*.

Rozmaite są środki poszukiwania zwrotu summy i kosztów protestowanego wexlu.

a). Najczęściej posiadacz z powodu odmówionej wypłaty *protestowanego* wexlu przesyła takowy swemu *poprzednikowi* i żąda od niego funduszu na pokrycie summy wexlowej i kosztów z *protestu* wynikających. Lecz to wtenczas tylko ma miejsce, kiedy posiadacz o możności i woli wypłaty swego po-

przednika jest przekonany, gdyż w przeciwnym razie byłoby nierozsądną, z jego strony rzeczą wypuścić z rąk bez żadnej rękojmi jedyny dowód na poparcie swój wexlowej domagalności. To zwykle przytrafia się kiedy *protestowany* wexel był mu przesłany na zaspokojenie długu za towary i prezentant w tym przypadku prócz gotówką wyłożonych kosztów, niczego więcej się nie domaga. Lecz jeżeli wexel za pieniądze był kupiony i w tym razie posiadacz domaga się od swojego *poprzednika* nie tylko zwrotu summy wexlowej i poniesionych kosztów, ale nadto zapłaceniu kommissowego lub prowizji, procentu od terminu upadku wexlu aż do terminu zwrotu summy wexlowej.

b). Jeżeli zaś posiadacz z powodu nieufności lub innych przyczyn niechce wzmiankowanego środka użyć, wtedy może wexel i *protest* jednemu z przyjaciół znajdującemu się w miejscu zamieszkania swego poprzednika przesłać i polecić odebranie należącój się summy. W tym przypadku doliczy się zwykle do summy wexlowej poniesione koszta, procent i kommissowe.

c.) Posiadacz protestowanego wexlu może także na sumnę jego wraz z kosztami *protestu* i. t. d. na jednego z *indossantów* lub *wystawcę* nowy zwrotny wexel wystawić, który *nowo wystawiony* za przedstawieniem *protestowanego* wexlu i protestu wypłacić jest zobowiązany. Rachunek dokładnie okazujący wszystkie szczegóły z których summa zwrotowego wexlu powstaje, nazywa się zwrotowym. Posiadacz protestowanego wexlu który ten rachunek sporządza, powinien wyrazić komu takowy służy. Nazwisko *wystawcy* sumnę tak *protestowanego* jako téż *zwrotowego* wexlu, datę wystawienia ostatniego wraz ze swoim podpisem, sam zaś rachunek zawiera:

Summę *protestowanego wexlu*, kosztu *protestu* — kommissowe, kurtaż, porto listowe, procent za zwłokę gdzie to ma miejsce. W przypadku gdy nie można wystawić wexlu bezpośrednio, (a drittura) z powodu nieeksystującej ceny wymiany na (Côte de Change) natomiast tylko według wielu praw handlowych, suma na nim musi być oznaczona za pośrednictwem dogodnego dla stron obu miejsca, co zwykle pociąga za sobą niekiedy znaczne koszty dla *wystawionego*, które razem zebrane, ostatecznie zwałą się na *wystawcę* pierwotnego wexlu; i te będą tém większe, im więcej będzie *indossantów*, im mniej w *regresie* będzie ich pominiętych i im częściej powtórzą się miejsca pośredniej wymiany. Z tego powodu *wystawca zwrotowego wexlu*, dla oszczędzenia kosztów *wystawcy* pierwotnego wexlu stara się przez wybór jednego z *indossantów* najbardziej się do niego zbliżyć, albo też jeżeli ma w nim zupełną ufność wprost się do niego udać.

d.) Gdy *akceptant* odmawia wypłaty na terminie, w tedy posiadacz może go do tego prawnie zmusić, a podług niektórych praw wexlowych ma wolność *regressowania* nawet do swych *poprzedników*.

Zwrotowym wexlom służą też same prawa jak wszystkim innym wexlom, byle tylko przy ich wystawianiu i przestaniu były zachowane wszystkie formalności prawne. Jeżeli zaś przyczyna zgwałcenia jednego z przepisów zależała od okoliczności nadludzkich (*force majeure*) w tedy posiadacz nie traci prawa wexlowego.

Dla uzupełnienia téj materji, której tu rys tylko ogólny skreśliłem, wypada jeszcze słów kilka powiedzieć na przypadek gdy posiadacz ma się udać do kilku razem uczestników wexlowych, w celu odebrania summy mu się należącej i kosztów prawnych.

Gdy posiadacz *protestowanego* wexlu (*Prezentant* albo *pośrednik*) wystawia zwrotowy wexel ale takowego nikomu nie sprzedaje, tylko wraz z *protestem* i z zwrotowym rachunkiem przesyła wprost temu na którego tenże zwrotowy wexel był wystawiony, w celu oszczędzenia mu kosztów. Natenczas w ten sposób pro forma sporządzony i przesłany wexel nazywa się pozornym (*singirten*). Gdyby np. *honorant* A. niechciał się do *honorowanego* B. odwoływać przez *retrat* ale tylko należytość na jego rachunek przenieść i dozwolić mu tém samém odnieść korzyść z *kursu*, wówczas wystawia na *honoranta* zwrotowy wexel podług ceny wymiany bieżącej na rozkaz kogo innego np. jednego ze swoich *Commis*. Ten ostatni *indossuje* zwrotowy wexel na *wystawionego* B. tak jak gdyby z nim miał rzeczywiście rachunek, i przytém na liście w którym wexel, *protest* i zwrotowy rachunek *honoratowi* przesyła, w przypisku dodaje: że *wystawiony* B. względem summy *retratu* z *wystawcą* A. ma się porozumieć. Wystawiony więc tym sposobem może w przypadku potrzeby udowodnić zwrotowym wexlem że mu takowy na jego rachunek był policzony.

Podług niektórych praw wexlowych jak np. Francuskich, Badeńskich i kantonu Sengal, wszystkie koszta i straty pochodzące w skutku zwrotowego wexlu, nie spadają na *wystawcę* pierwotnego wexlu, ale się dzielą między *indossantów*, w wexel zwrotowy wciągniętych, tak, że każdy ponosi na siebie przypadające straty. Podług innych zaś jak np. *Bremeńskich i Brunświckich*, wszystkie koszta spowodowane przez *zwrotowy wexel* każdy z *indossantów* a ostatecznie pierwotny *wystawca* zwrócić powinien, jeżeli w *wystawieniu wexlu* do tego się obowiązał. Austryackie i Nüremberskie wexlowe prawa wymagają także wyraźnego

zobowiązania się *wystawcy* a w braku czego, tylko zwrot strat wynikających z podwyższenia ceny wymiany bieżącej wymaganym być może. Bazylejskie zaś prawa względem innych narodów pozwalają wzajemności. Niektóre nakoniec wcale żadnych nie stanowią przepisów w tym względzie.

Rozwiązanie tej kwestji długi czas sprzeczne dawały wypadki we Francji, dopiero parlament w roku 1778 po raz pierwszy zdecydował a §. 534. kode. handlo: przyjął, że dłużnicy *solidarni* winni są każdy tęż samą summę i że wierzyciel ma prawo przedstawić się ze swą *pretensją* we wszystkich kierunkach, to jest: przypuścemy że A. jest wierzycielem summy wexlowej 200 złp. a B, C, D, są dłużnicy solidarni upadli, a zatem A. udaje się do B. i odbiera dajmy na to 50% czyli 100. udaje się zatem do massy dłużnika C. i tam odbiera wskutku ogólnego konkordatu 25% a zatem otrzymuje 50. — Nakoniec z massy dłużnika D. bierze także 25% czyli 50 na 200, ztąd tedy pokazuje się, że od pierwszego dostał 100 od drugiego 50, od trzeciego 50 czyli całkowicie zaspokojonym został.

Nakoniec nie od rzeczy będzie wspomnieć o bardzo ważnym przypadku następującym który w dwojaki a zupełnie różny sposób był roztrzygnięty. Dajmy że Wystawca przestał fundusz na wypłacenie swego wexlu Wystawionemu przed terminem wypłaty, i że ten ostatni przed nadejściem czasu wskazanego na wexlu zbankrutował. Czyli więc posiadacz ma prawo do tego funduszu w całości czyli téż takowy połączony będzie do massy upadłego. Opinia druga jako zsamej natury rzeczy wypływająca, została przyjęta i przez kilka dekrétów sądu najwyższego w Paryżu w podobnych razach uświęcona. — (Bullay—Paty).